Nr. 12. Kraków, dnia 31 grudnia 1922 r. Rocznik XLIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 720 Marek składać można w biurach Komisarzy obwodowych.

L. 8478/1922. akc. Kraków, dnia 1 grudnia 1922 r.

Przedłużenie prawa poboru podatku towarowego.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 25 listopada 1922 r. L. W. 32, 337 I. zawiadomił Tymczasowy Wydział Samorządowy Magistrat miasta Krakowa, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, reskryptem z dnia 21 listopada 1922 r. L. Dz. S. Z. 6129 zezwoliło na przedłużenie mocy obowiązującej Statutu o podatku od towarów, przywożonych do Krakowa kolejami żelaznemi i drogami wodnemi, zatwierdzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 25 listopada 1921 r. Nr. S. M. 3691 do dnia 31 grudnia 1923 r. z zastrzeżeniem dodania do § 2 Statutu, zawierającego wykaz przedmiotów, wolnych od tego podatku punktu „e“ przesyłki pocztowe.

O czem się strony interesowane zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 12706/922. I. b. Kraków, dnia 2 grudnia 1922 r.

Opłaty za wywóz popiołu i zmiotków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycznia 1920 r. L. 193/920 I. b., ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . 120 Mk.

2) za wywóz jednego wozu popiołu . 3600 „

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów, dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 12705/922. I. b. Kraków, dnia 2 grudnia 1922 r.

Opłaty za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 L. 7912/918 I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczanie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1. Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a) od 1 m^3 w dzień . . . . 5.250 Mk.
b) od 1 m^3 w nocy . . . . 7.875 „

2. Za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę . . . . 15.750 „

3. Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:

a) za 1 dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 2.500 „
b) za 1 noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . 3.700 „
c) za 1 dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . 5000 „
d) za użycie narzędzi, światła 25% kosztów robocizny
e) za furmankę przez cały dzień . . . 14.400 „
f) za „ „ całą noc . . . . 21.600 „
g) za „ „ cały dzień świąt. 28.800 „
h) za wiązkę siana lub słomy . . . . 800 „
i) za 100 klg. koksu . . . . 6.000 „
k) za użycie pieca koksowego . . . . 1.000 „

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa, taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 17860/922. Kraków, dnia 4 grudnia 1922 r.
I. b.

Koszta asystencji m. straży ogn. przy wypalaniu kominów.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 33 ust. 2 Regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, oznacza Magistrat wysokość kosztów asystencji miejskiej Straży pożarnej przy wypalaniu kominów, w sposób następujący:

Właściciele realności, względnie majster kominiarski opłacać mają z tego tytułu za ogniomistrza (komendanta) 700 Mk., za pompiera 500 Mk.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a temsamem traci moc obowiązującą taryfa ogłoszona rozporządzeniem Magistratu z dnia 12 września 1921 L. 10875/921 I. b.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 13016/922. Kraków, dnia 11 grudnia 1922 r.
II. a.

Opłaty widowiskowe w kawiarniach etc.

OGŁOSZENIE.

Magistrat podaje do wiadomości, że Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu reskryptem z dnia 4 listopada 1922 Nr. S. M. 5719, zatwierdziło uchwałę Rady miasta z dnia 15 grudnia 1921 r., którą podwyższono przypadające w myśl przepisów ustawy z dnia 11 lipca 1914 Nr. 3 Dz. u. kr. z r. 1915 zmienione reskryptem ministerjalnym z 12 czerwca 1920 r. Nr. S. F. 1372/I. gminne opłaty ryczałtowe od kawiarń, restauracyj i t. p. innych przedsiębiorstw urządzających bezpłatne koncerty lub jakiekolwiek inne widowiska z kwoty 1 do 100 marek dziennie do kwoty 10 do 1000 marek dziennie, oraz opłaty ryczałtowe od karuzeli i huśtawek z kwoty 10 do 100 marek miesięcznie do kwoty 100 do 1000 marek miesięcznie.

Opłaty w powyższej wysokości od koncertów wprowadza się od dnia 1 grudnia 1922 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 6729/922. Kraków, dnia 13 grudnia 1922 r.
akc.

Rozporządzenie wykonawcze do Statutu o podatku spoż. miejskim.

OBWIESZCZENIE.

W myśl § 15 Statutu z dnia 21 lipca 1921 r. o zaprowadzeniu podatku spożywczego miejskiego, uchwaliła Rada m. na posiedzeniu w dniu 22 listopada 1922, że aż do wydania osobnych przepisów wykonawczych mają do powyższego Statutu mieć zastosowanie przepisy wykonawcze, wydane przez byłą c. k. krajową Dyrekcję skarbu rozporządzeniem z dnia 1 lipca 1911 r. N. 93 Dz. u. kr. do ustawy o zmianie linjowego podatku spoż. z dnia 22 grudnia 1910 r. N. 121 Dz. u. p. ex 1911 r.

Powyższą uchwałę Rady m. podaje się niniejszem do wiadomości publicznej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 4250/22 Kraków, dnia 6 września 1922 r.
III B.

Uwidacznianie cen w sklepach.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie § 2, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, z dnia 5 lipca 1922 Dz. u. R. P. Nr. 52 w sprawie obowiązku uwidaczniania cen i posiadania faktur handlowych, wydaje Magistrat jako Władza polityczna I. instancji następujące szczegółowe zarządzenie i przepisy, co do sposobów i formy uwidaczniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży, jak i co do sposobu i formy sporządzania i wywieszania cenników, oraz przypomina ważniejsze postanowienia cytowanego powyżej rozporządzenia.

1. Właściciele sklepów, magazynów, składów, restauracji, cukierni, kawiarni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw handlowych, mających na celu sprzedaż artykułów powszedniego użytku, obowiązani są po myśli § 1 cyt. rozp. wywiesić w lokalach swych przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku przeznaczone na sprzedaż towary i przedmioty powszedniego użytku, oraz uwidocznić ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

2. Cenniki sporządzone w odpowiednich rozmiarach wypełnione drukiem lub czytelnem pismem atramentowem, winny być wywieszone względnie umieszczone na widocznem, łatwo w oko wpadającem i dostępnem dla nabywcy, zględnie spożywcy miejscu i zawierać oprócz wyszczególnienia towarów i cen jednostkowych, firmę lub nazwisko i adres właściciela przedsiębiorstwa, względnie jego odpowiedzialnego zastępcy, oraz datę sporządzenia cennika. Odnośnie do znajdujących się w handlu artykułów w kilku gatunkach, winny cenniki zawierać oznaczenie gatunku, względnie jakości, dalej ilości lub wielkości towaru, w razie zaś niemożności podania jednolitej ceny, zawierać najniższą i najwyższą granicę ceny.

3. Cenniki na artykuły pierwszej potrzeby: jak mięso, tłuszcze, wędliny, pieczywo, węgiel i t, p., na które to artykuły zostały, względnie zostaną ogłoszone taryfy maksymalne na podstawie § 51 ust. przem. muszą być nadto po myśli obowiązujących rozporządzeń przedkładane Magistratowi do zatwierdzenia w 2 egzemplarzach. Zatwierdzone egzemplarze cenników obowiązani są piekarze, rzeźnicy i masarze oraz handlarze węgla wywiesić w lokalu sprzedaży, a mianowicie jeden na ścianie wewnątrz lokalu, drugi na szybie wystawowej, tak aby był czy-

telny z zewnątrz lokalu. Brak wizy urzędowej na powyższych cennikach karać będzie na równi z brakiem cennika. Co do cenników w lokalach gospodnioszynkarskich obowiązuje rozporządzenie Polskiej Komisji Likwidacyjnej z dnia 30-go grudnia 1918 r. L. 100/prez.

4. W restauracjach, cukierniach, barach, bufetach i mleczarniach oprócz ogólnych cenników, winny się nadto znajdować cenniki na każdym stole.

5. Obowiązek wystawiania cenników rozciąga się także na stanowiska sprzedaży na placach targowych, kramy uliczne, budki z wodą sodową i ruchome wózki z chłodnikami.

6. Na wszystkich przedmiotach zapotrzebowania, wyłożonych na wystawach sklepowych, oraz wewnątrz sklepów winny być ceny bezwarunkowo uwidocznione na samym towarze, lub w inny odpowiedni sposób.

7. Pobieranie cen' wyższych od wskazanych w cennikach lub odmowa sprzedaży artykułów, na które ceny są uwidocznione w cenniku, jest po myśli §§ 3 i 4 cyt. rozp. surowo zakazane.

8. Właściciele przedsiębiorstw i sklepów winni posiadać oryginalne faktury na wszelkie nabyte na sprzedać towary (§ 6 cyt. rozp.), oraz obowiązani są, jak również i zatrudnieni u nich pracownicy, wydawać kupującym na ich żądanie rachunki na sprzedane towary i przedmioty. W rachunkach winna być wskazana firma lub nazwisko właściciela, adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru, oraz cena za którą towar był sprzedany (§ 5 cyt. rozp.).

9. Winni przekroczenia, cytowanego powyżej rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, względnie niewykonania powyżej wymienionych zarządzeń, karani będą na podstawie art. 4 ustawy o lichwie wojen. z dnia 2 lipca 1920 Dz. u. R. P. Nr. 67 w drodze administracyjnej, aresztem do 3 ch miesięcy i grzywną do 1 miljona Marek pol. lub jedną z tych kar.

Podając powyższe zarządzenia do publicznej wiadomości, Magistrat zwraca się z usilnem wezwaniem do mieszkańców miasta Krakowa, aby zarówno we własnym, jak i publicznym interesie donosili Magistratowi o każdem przekroczeniu przepisów powyższego zarządzenia, a zwłaszcza przekraczania cen maksymalnych, a to w celu pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności karnej. Doniesienia ustne lub pisemne w tych sprawach przyjmuje Wydział III. B. Magistratu oraz Komisarjat targowy.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L: 6805/922 — Kraków, dnia 15 grudnia 1922 r.
III. B.

Uwidacznianie cen w sklepach.

OBWIESZCZENIE.

W uzupełnieniu tut. obwieszczenia z dnia 6-go września b. r. L. 4250 922 r. III. B. w sprawie obowiązku uwidaczniania cen na towarach powszedniego użytku i posiadania faktur handlowych, wydaje Magistrat jako Władza polityczna I. Instancyi na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 5 lipca 1922 Dz. U. R. P. Nr. 52 dalsze szczegółowe zarządzenie w sprawie formy sporządzenia cenników, oraz podaje do wiadomości, wykaz artykułu powszedniego użytku podlegających obowiązkowi uwidaczniania cen.

Wykaz artykułów podlegających obowiązkowi ujawnienia cen i faktur.

I. Ziemiopłody i ich przetwory: *a)* wszystkie gatunki zboża i jego przetwory, *b)* wszystkie gatunki kasz, *c)* pieczywo w każdej formie, *d)* pasza dla bydła.

II. Jarzyna i owoce strączkowe, oraz nasiona tychże.

III. Nabiał i jaja: *a)* mleko z dokładnem wyszczególnieniem rodzaju, np. zbierane, kwaśne, śmietana j t p., *b)* masło, sery i bryndza.

IV. Mięso i jego przetwory, drób, dziczyzna, tłuszcze jadalne zwierzęce i roślinne, oraz wszystkie gatunki wędlin.

V. Towary kolonjalne: herbata, kawa, cacao, ryż, cukier, cukierki, czekolada, marmolada, powidło, wino, miód, cykorja, kawa zbożowa, ocet, oliwa, pieprz, sól, orzechy, rodzynki, drożdże, proszki do pieczywa, śledzie, sardynki, cytryny, pomarańcze i grzyby.

VI. Wszystkie gatunki ryb krajowych.

VII. Owoce i jagody krajowe.

VIII. Potrawy i napoje w restauracjach, barach, kawiarniach i cukierniach: *a)* herbata, kawa biała i czarna, cacao, piwo, *b)* zupy, rosół, *c)* mięso gotowane, pieczone i smażone, *d)* jarzyny i legominy.

IX. Artykuły odzieżowe: *a)* materjały wełniane, półwełniane, bawełniane i lniane, oraz gotowa konfekcja z tych materjałów, *b)* kapelusze, rękawiczki, krawatki, parasole, *c)* wyroby pończoszniczе i trykotaże, *d)* bielizna, kołnierze, manszety, *e)* skóry wierzchnie i podeszwowe, oraz wszelkiego rodzaju obuwie, *f)* nici, włóczki, wełna i bawełna.

X. Artykuły opałowe: *a)* węgiel, koks, torf, drzewo opałowe, *b)* spirytus do palenia, *c)* węgiel drzewny.

XI. Artykuły do oświetlania: *a)* nafta, świece, *b)* lampy, żarówki, siatki, *c)* artykuły do instalacji gazowych i elektrycznych.

XII. Artykuły domowego użytku: *a)* naczynia i garnki żelazne, blaszane i emaljowane, *b)* garnki gliniane, *c)* porcelana i szkło, *d)* łyżki, noże i widelce, *e)* lakiery, farby, pokosty, pasty do obuwia, pendzle, *f)* mydła toaletowe i do prania, pasty do zębów, *g)* zapałki, soda, klej, *h)* powrozy, sznury, łańcuchy, *i)* sprzęty domowe.

XIII. Artykuły budowlane: cegła, cement, wapno, drzewo budowlane, deski, żelazo, gwoździe, zamki, szkło do okien.

XIV. Surowce: wełna, skóry surowe, konopie, szczecina, łój techniczny, żywica, soda.

XV. Przybory szkolne, książki i zeszyty: papier, pióra, ołówki, gumy i t. p.

XVI. Różne: środki opatrunkowe, cwikiery i szkła oczne, zabawki dziecinne, bibułki do tytoniu, woda sodowa i wody mineralne.

I. Na wszystkie powyżej wymienione artykuły powszedniego użytku, obowiązani są właściciele przedsiębiorstw przemysłowych, w których te artykuły są sprzedawane, wywiesić w swych lokalach odpowiadające przepisom cenniki, oraz uwidocznić ceny, bezpośrednio na samych towarach, mianowicie na jednym przedmiocie (sztuce) każdego gatunku. Przypomina się również obowiązek uwidaczniania cen na wystawach sklepowych.

II. Cenniki sporządzone w rozmiarze najmniej arkusza papieru, oraz wypełnione drukiem lub czytelnem i wyraźnem pismem atramentowem winny być umieszczone na widocznem dla każdego kupującego miejscu. Cenniki na artykuły, na które ogłoszone ceny maksymalne muszą być wizowane przez Komisarjat Targowy Magistratu.

Oprócz rzeźników, masarzy, piekarzy oraz handlarzy węgla obowiązani są również właściciele wszystkich innych sklepów i zakładów przemysłowych, w których pieczywo, mięso, wędliny i węgiel są sprzedawane do przedkładania Komisarjatowi Targowemu cenników do zatwierdzenia.

III. Wszystkie cenniki winny być sporządzone na podstawie faktur handlowych i zgodnie z przepisami uczciwej kalkulacji kupieckiej.

Oprócz wyszczególnienia towaru i cen jednostkowych winny cenniki zawierać nazwisko i adres właściciela lub firmy, oraz datę sporządzenia cennika. O ile znajdują się w handlu artykuły w kilku gatunkach, winny zawierać cenniki oznaczenie gatunku, względnie jakości, dalej ilości lub wielkości towaru, należy jednak unikać określeń ceny „od—do".

Pozatem obowiązuje w sprawie cenników i faktur tut. obwieszczenie z dnia 6 września b. r. L. 4250/922 r. III. B. na wstępie powołane.

Nad ścisłem przestrzeganiem powyżej wydanych zarządzeń, czuwać będą organa kontrolne Magistratu, zaopatrzone w odpowiednie legitymacje, oraz organa Policji Państwowej, którym należy udzielać żądanych wyjaśnień oraz wglądu do faktur.

Winni przekroczenia cytow. powyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewn., względnie niewykonania powyżej wymienionych zarządzeń, karani będą na podstawie art. 4 ust. o lichwie wojennej z dnia 2 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 67 w drodze administracyjnej aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 1-go miljona Mkp. lub jedną z tych kar.

Podając powyższe zarządzenie do publicznej wiadomości, Magistrat zwraca się z usilnem wezwaniem do Mieszkańców miasta Krakowa, aby zarówno we własnym jak i publicznym interesie donosili Magistratowi o każdem przekroczeniu powyższych zarządzeń, a zwłaszcza przez pobieranie cen nadmiernych do surowej odpowiedzialności karnej.

Doniesienie ustne lub pisemne w tych sprawach przyjmuje Wydział III. B. Magistratu, Gmach główny, Magistratu oficyny II. p. oraz Komisarjat targowy w tymże samym gmachu na parterze.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 8060/1922. akc. Kraków, dnia 20 grudnia 1922.

Podwyższenie opłat za używanie rzeźni, chłodni, oględziny weterynarskie.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady m. z dnia 16 grudnia 1922 podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty za używanie rzeźni m., za oględziny weterynarskie, za używanie chłodni m. i za solarnie skór w następujący sposób:

a) opłaty za używanie rzeźni m.:

1) od bydła rog. nad 400 kg.	z 1200	na 2000	Mk.
2) „ „ „ „ 250 kg.	„ 1000	„ 1600	Mk.
3) „ „ „ „ 50 kg.	„ 800	„ 1200	Mk.
4) „ „ „ do 50 (ciel.)	„ 500	„ 800	Mk.
5) od owiec, kóz, baranów	„ 500	„ 800	Mk.
6) od nierogacizny	„ 1200	„ 2000	Mk.

b) opłaty za oględziny weterynarskie:

od wszystkich zwierząt bez względu na wagę ze 100 na 200 Mk.

c) opłaty za używanie chłodni m.:

1) za użycie haka na dobę z 50 na 200 Mk.
2) za użycie wózka na dobę ze 100 na 400 Mk.
3) za 1 m.^{2} komory rocznie z 30.000 na 100.000 Mk.
4) za jedną ubikację do marynowania rocznie ze 120.000 na 400.000 Mk.

d) opłaty za solarnie skór:

Za użycie przedziałów na solenie skór podwyższono istniejące opłaty o 100%.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że podwyższone opłaty wchodzą w życie z dniem 28 grudnia 1922 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7925/1922. akc. Kraków, dnia 22 grudnia 1922.

Targi na bydło.

OBWIESZCZENIE.

Komisja administracyjna Rady m., uchwałą z dnia 16 grudnia 1922 zezwoliła na zastanowienie na targowicy miejskiej targów codziennych na bydło rogate i nierogaciznę, a natomiast przywróciła z powrotem częściowo moc obowiązującą obwieszczenia Magistratu miasta Krakowa z 14 listopada 1908 r., L. 1455/akc. z tem, że targi na bydło rogate i nierogaciznę odbywać się mają na targowicy miejskiej 4 razy w tygodniu, tj. w poniedziałki, wtorki, środy i piątki. W inne dni targi na bydło rogate i nierogaciznę na targowicy m. są zakazane.

Cielęta ze względu na trudności w utrzymaniu

można sprzedawać, względnie kupować codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

O czem się strony interesowane niniejszem zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7526/1922. Kraków, dnia 28 listopada 1922.
III. c.

Taryfa kominiarska.

OBWIESZCZENIE.

Województwo krakowskie reskryptem z dnia 20 listopada 1922, L. 70792/VI/922/6716 zatwierdziło na podstawie § 51 ustawy przemysłowej, uchwaloną na posiedzeniu połączonej Sekcji I. i III. Rady miejskiej w dniu 7 listopada 1922 taryfę kominiarską ujednostajnioną dla wszystkich dzielnic miasta Krakowa.

Taryfa ta opiewa:

1.	Od komina w domach parter.	105 Mk.	34 f.
2.	„ „ „ I. piątr.	146 „	65 „
3.	„ „ „ II. „	179 „	26 „
4.	„ „ „ III. „	210 „	68 „
5.	Od szlągów do 3 metrów . .	158 „	91 „
	„ „ ponad 3 metry . .	263 „	40 „
6.	„ komina fabrycznego wolno stojącego bez względu na wysokość	33689 „	48 „
7.	Od komina używanego do centralnego ogrzewania (kaloryferów) bez względu na wysokość	1580 „	66 „
8.	Od kominów piekarskich i masarskich	527 „	53 „
9.	Od kominów kuchennych w Zakładach publicznych, restauracjach, kawiarniach, pralniach zawodowych, koszarach wojskowych, bez względu na wysokość	358 „	20 „
10.	Od kominów służących do ognisk, stolarzy, bednarzy, kowali, bez względu na wysokość . . .	263 „	40 „
11.	Od kominów, które na żądanie właściciela specjalnie w oznaczonym czasie mają być czyszczone bez względu na wysokość . .	403 „	04 „

Taryfa ta obowiązuje od dnia 1 grudnia 1921 r. aż do odwołania. Powyższą taryfę kominiarską dla miasta Krakowa podaje się niniejszem do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że z ogłoszeniem powyższej taryfy traci moc obowiązującą taryfa zatwierdzona reskryptem Województwa z 9 października 1922, L. 61756/VI/5762 a podana do publicznej wiadomości tutejszem obwieszczeniem z dnia 14 października 1922. L. 5997/922/III. c.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 12943/22. Kraków, dnia 28 grudnia 1922.
II. a.

Podatek gminny od lokali.

OBWIESZCZENIE

w sprawie spisu lokatorów dla wymiaru podatku od lokali za 1923 r.

Celem wymiaru gminnego podatku od lokali na rok 1923, Magistrat po myśli § 16 ustawy o podatku mieszkaniowym z 14 maja 1893 Dz. u. R. p. Nr. 34. poz. 293 z roku 1922 zarzadza, co następuje:

W dniach 30 grudnia 1922 r., 2, 3, 4 i 5 stycznia 1923 r. doręczy Magistrat właścicielom realności lub ich zastępcom do wypełnienia listy lokatorów, każdemu w dwu egzemplarzach, za potwierdzeniem odbioru. Właściciel domu względnie jego zastępca, któryby w powyższym czasie nie otrzymał formularzy rzeczonych list, winien po odbiór tychże zgłosić się w Wydziale II. a. Magistratu (plac WW. Świętych L. 6, II. p.) w dniu 8 stycznia 1923 r.

Oba egzemplarze doręczonej listy jest obowiązany każdy właściciel realności lub jego zastępca wypełnić w rubrykach 1—6 zgodnie z prawdą, dokładnie i czytelnie według stanu z dnia 15 grudnia 1922 r., i ściśle podług wskazówek zawartych w pouczeniu na 1 stronie listy, a w szczególności winien podać w rubryce 5 względnie 6 listy czynsze za lokale zajmowane w odnośnej realności względnie wartość czynszową tychże w wysokości według przepisów ustawy o ochronie lokatorów.

Należycie wypełnione i podpisane listy w obu egzemplarzach należy złożyć w niżej wymienionych Komisarjatach Obwodowych w dniach 9 i 10 stycznia 1923 r., w godzinach od 8 rano do 2 po południu, a mianowicie listy lokatorów z domów położonych w dzielnicach:

I., II., III., IV. — w Komisarjacie Obwodu I. plac WW. Świętych 6, oficyna, I. p.

V., VI., VII. — w Komisarjacie Obwodu II. tamże.

VIII. — w Komisarjacie Obwodu III. Główny gmach Magistratu, oficyna, parter.

X. i XI. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Barskiej L. 31.

XII. i XIII. — w Komisarjacie Magistratu dla tychże dzielnic przy ulicy Kościuszki L. 32.

XIV., XV. i XVI. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Nowowiejskiej L. 9.

XVII. i XVIII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Mazowieckiej L. 50.

XIX. i XX. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Grzegórzeckiej L. 44.

XXI. — w Komisarjacie Magistratu dla tej dzielnicy przy ulicy Płaszowskiej L. 59.

IX. i XXII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Lwowskiej L. 2.

Równocześnie celem uwolnienia od podatku:

1) lokali, zajętych przez instytucje naukowe, oświatowe i dobroczynne;

2) lokali w domach nowo wybudowanych, nadbudowanych i dobudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r., oraz

3) lokali, zajętych przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie polskim i inne osoby należące do składu poselstw, misji i t. d., oraz lokali, służących na potrzeby tych poselstw i misji. Magistrat wzywa interesowane osoby i instytucje w myśl § 21 rozp. wyk. z 20 kwietnia 1922 r, Dz. u. R. p. Nr. 34, poz. 292 do ustawy o zasileniu finansów miejskich, aby w terminie do 17 stycznia 1923 r. zgłosiły pisemnie w Magistracie i uzasadniły żądanie uwolnienia od podatku zajmowanych przez nie lokali.

Do tego zgłoszenia winny dołączyć instytucje naukowe, oświatowe i dobroczynne swoje statuty, o ile ich poprzednio nie przedłożyły, oraz potwierdzenie właściwego komisarza obwodowego, że są czynnemi, właściciele zaś realności wybudowanych, nadbudowanych i dobudowanych po 1 stycznia 1919 r., odpowiednie poświadczenie ze strony Miejskiego Budownictwa, tudzież wymienić w zgłoszeniu lokatorów, zajmujących lokale w odnośnych realnościach.

Lokatorów, t. j. osoby, przedsiębiorstwa i instytucje lub zakłady, które osiedliły się, względnie powstały w Krakowie po przedłożeniu powyższych list, należy dodatkowo zgłosić w Magistracie do 3 dni po zajęciu lokalu przez odnośnego lokatora.

Za zaniedbanie sporządzenia i przedłożenia Magistratowi list lokatorów lub dodatkowego zgłoszenia tychże, oraz za złożenie fałszywych zeznań lub wyjaśnień w sprawach podatku od lokali winni będą karani grzywną od 1,000.000 Mk., ewentualnie aresztem do 3 miesięcy.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 2825/922 prez. Kraków, 18 grudnia 1922 r.

Instrukcja dla m. lekarzy szkolnych w Krakowie

zatwierdzona reskr. Prezydenta m. z 12 grudnia 1922. L. 2885/22 prez. na zasadzie uchwały Rady miasta z 22 listopada 1922 r.

Część ogolna.

Instytucja lekarzy szkolnych należy do agend miejskiego Urzędu zdrowia i podlega kierownictwu naczelnego Lekarza miejskiego.

Lekarz szkolny jest kontraktowym urzędnikiem gminy na czas nieograniczony, podlega bezpośrednio naczelnemu Lekarzowi miejskiemu względnie Prezydjum miasta.

Lekarz szkolny bierze udział w posiedzeniach rady pedagogicznej szkoły, do której jest przydzielony.

Lekarz szkolny troszczy się o zdrowie, rozwój fizyczny i schludność uczniów i dozoruje stan pomieszczeń i urządzeń zakładów.

Lekarz szkolny kontroluje stan zdrowia młodzieży, zabiega o to, aby choroby i wady cielesne były leczone i usuwane, w razie pojawienia się choroby zakaźnej w szkole przedsiębierze środki zapobiegawcze, przestrzega higjeny nauczania, czuwa nad prawidłowem stosowaniem zabiegów fizycznych (kąpiele, posiłek, gry ruchowe, gimnastyka, sporty, wycieczki i t. d.) wnika w warunki życiowe wychowańców (mieszkanie, odżywianie, praca pozaszkolna, spędzanie rekreacji i wakacji), inicjuje i popiera zarządzenia do poprawy tych warunków zmierzające, naucza higjeny, oraz propaguje zasady higjeniczne, wychowawcze wśród rodziców, opiekunów, uczniów i nauczycielstwa.

W szkole znajduje się do rozporządzenia lekarza osobny gabinet zaopatrzony w niezbędne sprzęty i przyrządy.

Lekarz szkolny jest odpowiedzialny za prowadzenie księgi sanitarnej szkolnej, do której wpisuje sam swoje sprawozdanie i kontroluje wpisy do niej robione przez opiekunkę szkolną, o ile taką posiada, podług wskazówek zawartych w książce; prócz tego prowadzi szczegółowy dziennik czynności, gdzie pod każdą datą wykazuje czynności wykonane.

Leczenie uczniów nie jest obowiązkiem lekarza szkolnego, o ile nie chodzi o udzielenie pomocy doraźnej, albo (z wiadomością rodziców) o zabiegi niezłożone, które wykonane w szkole oszczędzą uczniowi potrzeby opuszczenia zajęć szkolnych (n. p. leczenie katarów spojówkowych wpuszczaniem kropel). Czynności te poruczać może także opiekunce szkolnej, o ile szkoła taką posiada.

Do obowiązków lekarza szkolnego należy wystawianie dzieciom świadectw jakie się okażą potrzebne, odwiedzanie uczniów w mieszkaniach dla stwierdzenia rodzaju choroby, po porozumieniu się z dyrektorem szkoły, albo na polecenie naczelnego lekarza miejskiego.

Lekarz szkolny porozumiewa się ustnie lub pisemnie z wiedzą dyrektora z wychowawcami i rodzicami młodzieży w sprawach higjenicznych.

Lekarz szkolny układa sprawozdanie do dnia 15 lipca każdego roku, wręczając egzemplarz naczelnemu lekarzowi miejskiemu.

Zwierzchność szkoły wręcza przy zapisie rodzicom lub opiekunom ucznia zawiadomienie o godzinach przyjęć lekarza w szkole wraz z objaśnieniem zakresu jego czynności i wyrażeniem żądania, aby o każdej chorobie ucznia dostarczana była wiadomość najdalej w ciągu trzech dni (pożądana jest od lekarza domowego), oraz terminy odosobnienia w razie choroby zakaźnej. Jednocześnie doręcza się kwestjonarjusz odnośnie zdrowia i warunków domowych ucznia. Wypełniony kwestjonarjusz zwraca opiekun ucznia lekarzowi szkolnemu. W szkołach, w których są opiekunki szkolne, kwestjonarjusz ten wypełnia opiekunka.

O niemożności przybycia do szkoły w wyznaczonym dniu i godzinie, uprzedza lekarz dyrektora szkoły dnia poprzedniego lub w ostateczności tego samego dnia, przed wyznaczoną godziną bytności jego w szkole.

Zarządzenia lekarza szkolnego w sprawach higjeny szkolnej, są decydujące i obowiązują zarząd szkoły. Odwołanie od zarządzeń tych wnosić może Zarząd szkoły do miejskiego Urzędu zdrowia.

Każdy z p. lekarzy szkolnych obowiązany jest poświęcić tygodniowo po 15 godzin na zajęcie w szkołach powierzonych jego pieczy przyczem dnie i godziny zajęć w każdej szkole oznaczy lekarz szkolny po porozumieniu się z dyrektorem szkoły.

Część szczegółowa:

1) Lekarz szkolny ma dozór higjeniczny: *A)* nad stanem sanitarnym lokalu szkolnego, *B)* nad stanem zdrowotnym i rozwojem fizycznym uczniów, *C)* nad higjeną nauczania, *D)* nad stanem zdrowotnym nauczycielstwa.

A) Dozór nad stanem sanitarnym lokalu szkolnego.

2) Lekarz wraz z dyrektorem szkoły ogląda cały teren szkoły i pomieszczenie szkoły po ukończeniu roku szkolnego i na kilka dni przed rozpoczęciem nowego. Wyniki oględzin wpisuje do książki sanitarnej.

3) Lekarz szkolny ogląda każde pomieszczenie szkolne przynajmniej raz na miesiąc. Oględzinom podlegają wszystkie pomieszczenia, w szczególności klasy, korytarze, ustępy, mieszkania służby, sala gimnastyczna i rekreacyjna, jadalnia, kąpiele, przyczem zwraca się uwagę na schludność ogólną i poszczególnych sprzętów, stan podłóg i ścian, ciepłotę, oświetlenie, przewietrzanie i zaopatrzenie w wodę. Oględzinom podlegają przyrządy gimnastyczne, bufet szkolny, naczynia stołowe i kuchenne. Wyniki oględzin lekarz notuje w książce sanitarnej.

4) Lekarz szkolny przedkłada dyrektorowi szkoły do zatwierdzenia regulamin ogrzewania, przewietrzania i zaopatrzenia w wodę i utrzymania w czystości pomieszczeń szkolnych, oraz przestrzega jego wykonania.

B) Dozór nad stanem zdrowotnym uczniów.

5) Lekarz szkolny dokonywa ogólnych oględzin lekarskich wszystkich nowo zapisanych do szkoły uczniów z początkiem nauki szkolnej, a to w celu niedopuszczenia do szkoły aż do czasu wyzdrowienia dzieci dotkniętych chorobami skóry, jak parchy, świerzb, wszawica, gnidy we włosach (zwłaszcza u dziewczynek), dzieci dotkniętych zaraźliwymi nieżytami spojówek (jaglica), niektóremi chorobami nerwowemi, jak pląsawicą, gruźlicą otwartą, kiłą w okresie zaraźliwym, a także w celu niedopuszczenia do szkoły lub do danej klasy uczniów nazbyt wątłych i niedojrzałych fizycznie. Przy oględzinach mogą być obecni rodzice lub opiekunowie dziecka.

6) W pierwszych dniach nauki szkolnej lekarz z udziałem gospodarza klasy rozsadza uczniów w ławkach, podług wzrostu, zwroku i słuchu.

7) Po rozpoczęciu roku szkolnego lekarz szkolny bada systematycznie przedewszystkiem nowoprzybyłych uczniów podług ustalonego szematu. Uczniowie przybyli z innych szkół winni przedstawić swe karty zdrowia. Uczeń przed badaniem winien przynieść otrzymany ze szkoły i wypełniony kwestjonarjusz, tyczący się chorób przebytych i warunków domowych. Przy badaniach mogą asystować rodzice ucznia, a w szkołach żeńskich obecną być musi gospodyni klasy, względnie dyrektorka lub inna nauczycielka.

8) Wyniki badań a zwłaszcza dostrzeżone braki i wady wymagające leczenia, lekarz notuje na specjalnych blankietach, które przesyła rodzicom, zaznaczając potrzeby leczenia. W przypadkach mających specjalny związek z nauką szkolną (np. krótkowidztwo, osłabiony słuch, wada serca, przepuklina, krwotoki z nosa i t. p.) porozumiewa się z gospodarzem klasy i nauczycielem gimnastyki.

9) Po zbadaniu nowoprzybyłych do szkoły lekarz bada ponownie dawnych uczniów tak, iżby o ile można wszyscy uczniowie w szkole zostali zbadani podczas roku szkolnego dwukrotnie. Gdyby z powodu dużej liczby uczniów lekarz nie mógł tego dokonać, to musi przynajmniej zbadać szczegółowo uczniów klas pierwszych i uczniów kończących szkołę, którym udziela wskazówek, tyczących się wyboru zawodu. Prócz tego lekarz bada uczniów potrzebujących stałego nadzoru lekarskiego, wskazany przez gospodarza klasy, lub zaopatrzonych przez lekarza jako podlegających specjalnej obserwacji. Uczniowie, notowani jako podlegający specjalnej obserwacji ze względu na stan zdrowia, albo na wejście w okres dojrzewania, badani są stosownie do potrzeby. Przy badaniach ponownych lekarz notuje na karcie zdrowia wszelkie zmiany zaszłe w stanie zdrowia, w szczególności zaś, czy braki i wady zauważone poprzednio zostały usunięte. W razie zauważenia wad lub skłonności chorobowych, lekarz robi na karcie zdrowia wzmiankę kolorem czerwonym: „observatio“ i składa kartę do specjalnej teczki, względnie grupuje je na końcu lub początku teczki. Karty zdrowia należy przechowywać w specjalnych teczkach.

10) Lekarz szkolny jak najściślej kontroluje wszystkie choroby młodzieży w szkole, stosując się do obowiązujących przepisów zapobiegawczych.

11) W razie zachorowania ucznia na chorobę zakaźną, lekarz szkolny poddaje najbliższych jego sąsiadów w klasie ścisłej obserwacji.

12) Lekarz szkoły dopilnowuje, by zgodnie z przepisami obowiązującymi uczeń przybywający do szkoły po chorobie zakaźnej wpuszczany był do klasy dopiero na podstawie jego zezwolenia, lub zezwolenia miejsk. Urzędu zdrowia. Kwalifikowania uczniów przybywających do szkoły do gabinetu lekarskiego po chorobie, lekarz dokonywa na początku swej codziennej czynności w szkole. Zwolnienie z gimnastyki, wycieczek, robót ręcznych, rysunków i śpiewu, zależy wyłącznie do opinji lekarza szkolnego. Świadectwa lekarzy domowych lekarz szkolny bierze na uwagę, nie obowiązują go jednak one bezwzględnie.

13) W wyjątkowych razach (brak opieki lekarskiej, podejrzenie wiarygodności danych o chorobie, lekarz szkolny po porozumieniu się z dyrektorem odwiedza ucznia w domu. O ile otrzyma wezwanie przed godziną 9 rano, wizytuje ucznia w tym samym dniu, jeżeli po 9-tej wtedy ma prawo udać się do chorego w dniu następnym.

14) Jeżeli uczeń domaga się wyjścia ze szkoły do domu z powodu niedomagania w czasie pobytu lekarza w szkole, wówczas zostanie odesłany przez gospodarza klasy lub nauczyciela do gabinetu lekarskiego do zbadania.

15) Lekarz szkolny udziela uczniom pomocy doraźnej w wypadku nagłych zachorowań w szkole. W tym celu korzysta z podręcznej apteczki szkolnej.

16) Stałe opatrywanie ran, owrzodzeń, do obowiązków lekarza szkolnego nie należy. Wykonywa

on je wtedy, jeżeli uzna za właściwe ze względu na niezamożność chorego, względnie wykonywać je może opiekunka szkolna pod kierunkiem i za wskazówkami lekarza szkolnego. W celu leczenia dostrzeżonych wad, lekarz szkolny powinien skierowywać uczniów do lekarzy prywatnych, ambulatorjów szkolnych lub zakładów leczniczych publicznych.

17) W gabinecie lekarza szkolnego względnie w kancelarji dyrektora winien wisieć rozkład przyjęć w przychodniach publicznych w celu kierowania do nich uczniów niezamożnych.

18) Lekarz szkolny czuwa, by młodzież szkolna jak najregularniej kąpała się (kąpiele szkolne, publiczne). Prowadzi odnośną statystykę w książce sanitarnej.

19) Lekarz szkolny czuwa nad odżywianiem ucznia, w razie potrzeby znosi się bądź sam, bądź za pośrednictwem opiekunki szkolnej z rodzicami w tej sprawie, kwalifikuje młodzież do bezpłatnego posiłku, kontroluje produkty spożywcze, wydawane w szkole. Przy kwalifikacji dzieci przeznaczonych do bezpłatnego dożywiania w szkole, głos decydujący ma lekarz szkolny.

20) Lekarz szkolny czuwa nad racjonalnem stosowaniem zabiegów i ćwiczeń cielesnych, uprawnionych w szkole i poza nią, popiera ruch wycieczkowy, zabawy na otwartem powietrzu, w wyższych klasach także gry i ćwiczenia sportowe.

C) Dozór na higjenę nauczania.

21) Lekarz szkolny bierze udział w układaniu planu zajęć szkolnych, w tym celu czuwa, aby rozkład poszczególnych lekcji był w miarę możności najhigieniczniejszym.

22) Lekarz szkolny czuwa, by prace domowe w każdej klasie były rozłożone równomiernie i odpowiednio na poszczególne dni w tygodniu, by ćwiczenia i wypracowania klasowe dokonywały się w warunkach dla uczniów jak najdogodniejszych. Dba o to, aby w soboty i święta, najczęściej przeznaczone na wycieczki, względnie w inne dni, w których się mają odbywać wycieczki, nie zadawano uczniom do domu wypracowań. W tych celach porozumiewa się z gospodarzami klasowymi, biorąc udział w ich naradach.

23) Lekarz szkolny odwiedza poszczególne lekcje, zwłaszcza kaligrafji, rysunków, prac ręcznych i ćwiczeń gimnastycznych, zabaw i gier ruchomych, nie rzadziej, niż na cztery tygodnie. Specjalną opieką otacza ćwiczenia gimnastyczne i sportowe.

24) Lekarz szkolny czuwa, by w wychowaniu możliwie była uwzględniona indywidualność ucznia i poznawszy wszechstronnie ucznia pod względem fizycznym i zapomocą dodatkowych badań poznawszy właściwości psychiczne ucznia, na posiedzeniach z gospodarzem klas i konferencjach nauczycielskich podaje charakterystykę każdego ucznia ze stanowiska lekarskiego, uzupełniając w ten sposób charakterystykę podaną przez nauczycieli.

D) Nad stanem zdrowotnym nauczycielstwa.

25) Lekarz szkolny dba o to, by zdrowie nauczycielstwa było jak najskuteczniej chronione przed szkodliwościami ich pracy zawodowej. Z drugiej strony pilnuje tego, aby stan zdrowia nauczyciela nie wpływał ujemnie na stan zdrowia uczniów (gruźlica otwarta, choroby skórne i t. d.).

Kraków, 12 grudnia 1922 r.

Prezydet m.: *Federowicz* w. r.

L. 14006/922 r.
II. A.

Statut opłat od podań wnoszonych do Magistratu.

STATUT

o opłatach na rzecz gminy stoł. król. miasta Krakowa od podań wnoszonych do Magistratu i od świadectw, przez Magistrat wydawanych.

§. 1.

Podania, wnoszone do Magistratu stoł. król. miasta Krakowa w sprawach tak własnego jak i poruczonego zakresu działania, załączniki podań i świadectwa urzędowe, wydane przez Magistrat podlegają opłatom na rzecz Gminy miasta Krakowa, wymienionym w załączonej taryfie.

§. 2

Protokół, zastępujący podanie, podlega opłacie takiej samej, jakaby się należała w razie wniesienia podania tej samej treści.

§. 3.

Podania, wniesione przez dwie lub więcej osób, lub przez jedną osobę, działającą w charakterze ustawowego zastępcy lub pełnomocnika dwu lub więcej osób, podlega opłacie jednokrotnej, tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wspólnego lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym.

W braku powyższych warunków podanie takie podlega opłacie tyle razy, ile osób wniosło je w imieniu własnem lub ile osób jest, w których imieniu wniósł podanie zastępca ustawowy lub pełnomocnik.

Załączniki od podań, określonych w niniejszem paragrafie podlegają zawsze opłacie jednokrotnej

§ 4.

Od opłat są zwolnione:

1) Państwo Polskie oraz polskie Zakłady państwowe, będące odrebnemi osobami prawnemi;

2) związki samorządowe, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej;

3) kościoły i gminy wyznaniowe, przez Państwo Polskie uznane;

4) fundacje, zakłady i zrzeszenia prawnie istniejące, jeżeli siedziba tych instytucji znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej a za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, kulturalną (nie zarobkową) lub religijną, uwolnienie to dotyczy również podań o legalizację, każda z tych instytucji winna jednak uzyskać decyzję Magistratu, stwierdza-

jącą, że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat i na każdem podaniu (z wyjątkiem podań o legalizację) wymienić u góry datę i liczbę owej decyzji;

5) osoby, które do podania dołączyły świadectwo ubóstwa, potwierdzone przez miejski Komisarjat obwodowy.

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przyczem niektóre tylko są zwolnione od opłaty, to osoby uwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

§ 5.

Opłacie podlegają:

a) podania:

1) zawierające wnioski w sprawach publicznych,

2) zawierające wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy;

3) podania o zwrot wydatków, celem wykonania czynności, zleconej przez władzę państwową lub miejską celem odwrócenia szkody, grożącej Państwu lub miastu, jak również o wynagrodzenie szkody, o ile do wynagrodzenia obowiązany jest Skarb Państwa lub miasto;

4) dotyczące wyborów do Sejmu lub Senatu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych jak również do komisji podatkowych;

5) podania w sprawie służby wojskowej;

6) w sprawie osobistych lub rzeczowych świadczeń wojennych (art. 19 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 401 oraz art. 14 ustawy z dnia 11 kwietnia 1919 r. Dz. PPP. Nr. 32, poz. 264) jak równiej w sprawie obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych na rzecz Państwa (art. 27 ustawy z dnia 27-go lutego 1921 r. Dz U. R. P. Nr. 21. poz. 166);

7) w sprawach dotyczących orderu „Virtuti Militari“ (art. 15 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 67. poz. 409) jak również, w sprawach dotyczących odznaki wojskowej pod nazwą: „Krzyż Walecznych“ (art. 6 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 572);

8) podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządowych oraz członków rodzin tych osób w sprawach, dotyczących stosunku służbowego;

9) o posady w urzędach państwowych lub miejskich;

10) zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

11) zawierające dane co do rodzaju wysokości danin publicznych lub innych kwot, wniesionych do kas państwowych i miejskich, w szczególności też deklaracje płatnicze;

12) podania o zwrot nienależnie pobranych danin bublicznych;

13) o ustawowo nakazane uwolnienie, obniżki lub odroczenia płatności w zakresie publicznych danin.

14) w sprawach przymusowego wywłaszczania na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

15) dotyczące ubezpieczeń przymusowych.

16) dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz urzędów podwładnych mu, z wyjątkiem podań o udzielenie koncesji na prywatne biura pośrednictwa pracy;

17) dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo rzemieślniczych;

18) podania w sprawie pożyczek ulgowych dla drobnych przemysłowców, rzemieślników, ich organizacji wytwórczych oraz przemysłu ludowo-domowego (art. 3 ustawy z dnia 30 maja 1919 r. Dz. P. P. Nr. 44, poz. 314 oraz art. 2 ustawy z dnia 17-go grudnia 1920 r. Dz z. R. P. z 1921 r. Nr. 4 poz. 16);

19) dotyczące czynów, zagrożonych karą w ustawach karnych albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych w szczególności też występków i wykroczeń służbowych (art. 66 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 165);

20) o wydawanie świadectw urzędowych, wolnych od opłaty;

21) podania osób, którym Sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych a pozostające w związku ze sprawą co do której petent uzyskał prawo ubogich;

22) podania osób. dotkniętych klęską żywiołową o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

23) podania w sprawie pomocy państwowej na odbudowę i uruchomienie gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek wojny (art. 15 ustawy z dnia 8 lipca 1919 r. Dz. R. P. Nr 63 poz. 368);

24) podania składane na mocy ustawy z dnia 2 marca 1920 r., o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 143) przez osoby bezpośrednio zainteresowane w sprawach technicznej pomocy przy odbudowie lub w przedmiocie świadczeń przymusowych albo wywłaszczenia na cele odbudowy, jak również w sprawach regulacji działek budowlanych (art. 35 powołanej ustawy);

25) podania w sprawach unormowanych rozporządzeniem z dnia 13 lipca 1920 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w myśl art. 91 traktatu wersalskiego (Dz. U. R. P. z r. 1920 Nr. 57 poz. 358) oraz rozporządzeniem z dnia 11-go czerwca 1921 w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI. traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą podpisanego w Rydze (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 59 poz. 375).

b) świadectwa:

1) których posiadanie nakazane jest przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych (np. wymienione w § 9 rozporządzenia z dnia 30 stycznia 1922 r., w przedmiocie zwalczania wścieklizny Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 79 tymczasowy dowód osobisty, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 listopada 1918 r. „Monitor Polski“ Nr. 223 i t p.);

2) wydane celem załączenia do podań, wolnych od opłaty;

3) wydane na żądanie urzędu państwowego lub

zakładu państwowego, będącego odrębną osobą prawną lub związku samorządowego, mającego siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej — jeśliby opłata miała być poniesiona ze Skarbu Państwa Polskiego lub z majątku zakładu państwowego albo związku samorządowego.

4) szkolne;

5) wydawane w postępowaniu dotyczącem nabycia i utraty obywatelstwa polskiego, w myśl przepisów powołanych w punkcie 25 niniejszego paragrafu;

6) wydawane osobom, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządowych, oraz członków rodzin tych osób, w sprawach dotyczących stosunku służbowego;

7) szczepienie ospy;

8) ubóstwa;

9) wydane osobom, które przedstawiły świadectwo ubóstwa, potwierdzone przez Miejski komisarjat obwodowy.

W przypadkach określonych wyżej pod *b)* w punktach 1, 2, 3, 5, 9 ma być na świadectwie uwidoczniony powód uwolnienia od opłaty.

§ 6.

Opłaty od podań i załączników uiszcza się przez złożenie należnej opłaty do rąk naczelnika Biura podawczego Magistratu za krótkiem pokwitowaniem, umieszczonem na podaniu względnie załączniku. Przy wnoszeniu podań za pośrednictwem poczty należy równocześnie nadesłać opłatę z doliczeniem należytości pocztowej za doręczenie pod adresem Kasy miejskiej. Na odcinku przekazu pocztowego winien być podany cel wysyłki pieniędzy w słowach: „Opłata do podania o ....".

Opłaty od świadectw mają być uiszczane przed wystawieniem świadectwa w Kasie miejskiej za urzędowem pokwitowaniem.

§ 7.

Podania podlegające opłacie, a wniesione bez uiszczenia opłaty, nie będą z reguły przez Magistrat załatwiane.

Wyjątek stanowią podania, za których załatwieniem przemawiają względy publiczne. Takie podania będą załatwione, a opłaty o ile ich strona dodatkowo nie uiści ściągnie Magistrat w drodze egzekucji.

§ 8.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie (a nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 7 ustęp drugi) to Magistrat wzywa petenta lub jednego z petentów do uiszczenia opłaty.

Wezwanie wysyła się albo za pośrednictwem Kancelarji doręczycielskiej lub kartką pocztową, jednak bez uiszczenia opłaty pocztowej.

W wezwaniu ma być zamieszczona klauzula: „W razie nieuiszczenia opłaty i kosztów karty pocztowej do dni 8 miu podanie nie będzie załatwione.

§ 9.

Zwrotu opłaty uiszczonej nie należnie można żądać w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia.

§ 10.

Statut ten wchodzi w życie od dnia 26 czerwca 1922 r., po zatwierdzeniu go przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i ogłoszeniu w sposób gminie miasta Krakowa praktykowany.

TARYFA

opłat od podań, załączników do podań, oraz świadectw urzędowych.

Poz.	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty Mk.	Uwaga
	Podania:		1. Do pozycji 1 do 6: Stawki, wymienione przy pozycjach 1 do 6 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie w kwocie 50 Mk. Takiej samej opłacie po 50 Mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Niecały arkusz liczy się za cały.
1	*a)* o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego lub *b)* zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	3000	
2	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego, jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu	3000	
3	Podania o zezwolenie na wykonanie poszczególnych czynności zarobkowych np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej i t. p.	500	2. Do pozycji 2: Przepis, zawarty w pozycji 2, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone Magistratowi.
4	Podanie o zezwolenie niezamykania lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	500	

Poz.	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty Mk.
5	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty)	50
6	Podania i rekursy niewymienione pod pozycjami 1—5	200
7	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej	50 od każdego załącznika bez względu na arkusz
8	Świadectwa: *a)* stwierdzające uzdolnienie do wykonywania zawodu lub *b)* zawierające zezwolenie, wymienione w poz. 1 lit. a, 3 i 4 niniejszej taryfy wydane prócz zawiadomienia o przychylnem załatwieniu podania . . .	500
9	Duplikat t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego . . .	100 od każdej stronicy całej lub zaczętej
10	Odpis lub wyciąg sporządzony przez Magistrat, bez względu na to, czy Magistrat zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie	100 od każdej stronicy całej lub zaczętej
11	Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez Magistrat w poświadczenie zgodności z pierwopisem	100 od każdej stronicy całej lub zaczętej
12	Poświadczenie własnoręczności podpisu	200 co do każdego podpisu
13	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 8—12	200 od każdego pierwszego i 50 od każdego arkusza następnego

Uwaga

3. Do poz. 7:
Suma opłat należących się od określonego pod poz. 5 podania (od wszystkich arkuszy, wszystkich egzemplarzy i odpisów wraz z opłatami od załączników do takiego podania) poz. 7 niniejszej taryfy nie może wynosić więcej, niż czwartą część sum spornych. Ułamek marki zaokrągla się wzwyż do pełnej marki.

4. Do poz. 7:
a) opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem oraz czy do pisma, stanowiącego załącznik uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową;

b) świadectwo ubóstwa nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej zwolnione jest od opłaty przewidzianej w pozycji 7.

5. Do pozycji 9 do 11 oraz do 13:
Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm^2. Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni nieprzewyższającej po jednej stronie 3500 cm^2. Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm^2. Stronicę, nie w całości zapisaną liczy się za całą.

(L. M. 14006/22 II a).

„Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 24 listopada 1922 r. Nr. S. M. 5707, zatwierdziło na podstawie ustawy z dnia 24 października 1919 r. Dz. u. R. P. Nr. 88 poz. 479 powyższy statut, uchwalony na posiedzeniu Rady miasta dnia 30 czerwca 1922 r. nadając mu moc obowiązującą od 26 czerwca 1922 do końca grudnia 1923 r.“

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne (139 w kad. XVII.) **z dnia 7 grudnia 1922 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m.: Jan Kanty Federowicz.

Wiceprezydent m.: Inż. Karol Rolle.
„ „ Inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.
Radców miejskich obecnych **71.**
Początek posiedzenia o godzinie 6½ wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Wspomnienie żałobne ś. p. Juljana Dobrzańskiego.

Prezydent m. JK. Federowicz poświęcił słowa wspomnienia zasługom nagle zmarłego inspektora m. szkół krakowskich ś. p. Juljana Dobrzańskiego.

Rada m. przez powstanie uczciła pamięć Zmarłego.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

1. Rm. Adelmanna i tow. w sprawie założenia obok istniejącej Krakowskiej Spółki tramwa-

jowej — Spółki akcyjnej Krakowskiej miejskiej Koleji elektrycznej.

(Interpelację dołącza się do protokołu).

W odpowiedzi Wicepr. m. Sare wyjaśnił, że sprawa zawiązania nowej Spółki akcyjnej tramwajowej dawno postanowiona, uzyskała zatwierdzenie statutu jeszcze w ubiegłym roku.

Utworzenie tej Spółki obecnie nie jest na czasie; skoro się stosunki ułożą, będzie sprawa przedłożoną Radzie miasta.

Rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie rzekomego zwinięcia prowadzenia Teatru m. im. Julju-za Słowackiego i budowy cyrku w Krakowie.

Wiceprezydent m. Rolle odpowiedział, że w poniedziałek odbędzie się posiedzenie Komisji teatralnej, na którem przedłożonem zostanie sprawozdanie z ubiegłego sezonu. Stan teatru pod względem finansowym i artystycznym jest pomyślny. Co do drugiej interpelacji Wicepr. Rolle zaznaczył, że Magistrat odmówił koncesji na budowę cyrku. Sprawa ta będzie jeszcze przedmiotem obrad Komisji rekursowej. Min. Spraw Wewnętrznych udzieliło koncesji p. Swobodzie obywatelce republiki austrjackiej.

Pisma.

Sekretarz odczytał pismo dyrektorów szkół powszechnych, mieszkających poza budynkiem szkolnym, w sprawie przyznania węgla za zwrotem wypłacanego im przez Rząd na ten cel ryczałtu,

Rada m. przekazała sprawę tę Sekcji II. i IV.

Porządek dzienny.

I. Odstąpienie gruntów miejskich dla rozbudowy Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Imieniem Sekcji ekonomicznej, skarbowej i Komisji gruntowej wiceprezydent m. Inż. Józef Sare w długim i bardzo szczegółowym referacie motywuje konieczną potrzebę budowy nowych gmachów dla katedr i instytutów wydziału filozoficznego i studjum rolniczego, w szczególności dla zakładu fizjologji zwierząt, dla leśnictwa, hodowli zwierząt, weterynarji praktycznej, mechaniki rolnej i gleboznawstwa, gmachu dla zakładu chemji fizycznej, technologji chemicznej, ewentualnie dla studjum farmakologicznego, gmach studjum pedagogicznego, z zakładem psychologji doświadczalnej, gmach instytutu słowiańskiego, który to instytut będzie obejmował w najbliższych latach 10 katedr, seminarja odpowiednie oraz specjalną bibljotekę.

Gmach instytutu nauk historycznych i filologicznych z salami wykładowemi, seminarjami etc. około 20 katedr nie mających żadnego, albo prawie żadnego pomieszczenia. Chodzi więc o stworzenie pomieszczenia dla katedr koniecznych dla dalszego rozwoju uniwersytetu, ale zarazem o umożliwienie nauki katedrom i instytutom istniejącym. Zrozumiałą bowiem jest rzeczą, że skoro istniejące zakłady w najświetniejszych latach Uniwersytetu mieściły co najwyżej 3000 słuchaczów, nie mogą one ani w przybliżeniu zaspokoić potrzeb dzisiejszych, gdy na uniwersytet jest obecnie zapisanych około 6000 słuchaczów, a spodziewać się należy jeszcze większego napływu młodzieży i to nie tylko polskiej ale i obcej pobratymczej; wszak dziś jest już zapisanych 50 Jugosłowian, 18 Bułgarów a nawet i jeden Japończyk.

Senat akademicki rozpatrzywszy te potrzeby na najbliższą przyszłość i otrzymawszy przyrzeczenie od Wysokiego Rządu udzielenia funduszów, potrzebnych tak na zakupno gruntów, jak również na budowę, a mając na względzie, że należy katedry i instytuty pomieścić o ile możności niedaleko zakładów istniejących, przyszedł do przekonania, że będzie najlepsze rozwiązanie sprawy, jeżeli uzyska się na ten cel kompleks gruntów pofortyfikacyjnych przy Alei Mickiewicza, między przedłużoną ulicą Czystą, Krupniczą a Parkiem Dra Jordana. Na podstawie powyżej przytoczonych motywów i po przeprowadzeniu rokowań tak z reprezentantami Senatu akademickiego jak również i Rządu, Prezydjum miasta postanowiło przedstawić Radzie miejskiej wniosek na odstąpienie omawianego gruntu. Niezależnie od odstąpienia powyższych gruntów na cele rozbudowy Uniwersytetu Jagiellońskiego Senat akademicki zwrócił się do Gminy m. Krakowa o dalsze odstąpienie Gruntów położonych między ulicą Kopernika a ulicą Grzegórzecką na rozbudowę szpitala św. Łazarza i trzech klinik tj. położniczo-ginekologicznej, dermatologicznej i otolaryngo logicznej.

Na tej podstawie przedkładam Radzie miejskiej następujące wnioski:

Rada miasta uchwali:

I. *A)* Zatwierdza się linje regulacyjne dla przedłużonych ulic Krupniczej i Czystej, dla nowo powstać mającej ulicy wzdłuż Parku Dra Jordana i dla północnej części Aleji Mickiewicza między przedłużoną ulicą Krupniczą i Czystą według liter a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, oznaczone w planie sytuacyjnym B. m. Odd. B, z dnia 27 listopada 1922 r.

B) 1. Na cele rozbudowy zakładów naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego sprzedać skarbowi Państwa część parceli lk. 74/I. objętych wykazem hipotecznym L. 2 ks. gr. gm. katr. Kraków Dz. XIV. (Czarna Wieś) oznaczonej nową lk. 74/IV. stanowiącą kompleks gruntów, położonych między przedłużoną ulicą Krupniczą i Czystą oraz nowo utworzyć się mającą ulicą wzdłuż Parku im. Dra Jordana i Aleją Mickiewicza o powierzchni około 59.600 metrów kwadratowych czyli 16.600 sążni kwadratowych za cenę kupna po 40.000 Mkp. za jeden sążeń kwadratowy.

2. Gmina miasta Krakowa zastrzega, że sprzedany kompleks gruntów może być użyty jedynie i wyłącznie na cele rozbudowy naukowych zakładów Uniwersytetu Jagiellońskiego t. zn., że bez zgody Gminy m. Krakowa grunt ten nie może być użyty na żaden inny cel, ani też nikomu odstąpiony.

3. Skarb Państwa zobowiąże się do rozpoczęcia zamierzonych budowli, na sprzedanym przez Gminę m. Krakowa kompleksie, najpóźniej w terminie trzech lat, licząc od dnia zawarcia kontraktu. W razie nieprzewidzianych przeszkód możność przedłużenia tego terminu zastrzega się decyzji Rady miejskiej.

4. Warunki ustępem 2 i 3 niniejszej uchwały objętej, mają charakter warunku rozwiązującego tzn., że

w razie niedotrzymania któregokolwiek z nich, kupno się rozwiązuje, a grunt powraca temsamem na własność Gminy m. Krakowa, która w tym przypadku zwraca Skarbowi Państwa otrzymaną cenę kupna bez procentu.

5) Ceną gruntu nie są objęte koszta urządzenia ulic w myśl noweli do ust. bud. dla m. Krakowa z dnia 28 marca 1910, Nr. 89 dz. ust. kr. i koszta kanalizacji w myśl ustawy z dnia 11 lipca 1914 r. Nr. 2 dz. ust. kr. ex 1915 i ustawy z dnia 26 października 1920 r. Nr. 103 poz. 683 Dz. ust. Rzp. pol., które to koszta poniesie Skarb Państwa w sposób i w wysokości temi ustawami określone.

6) Skarb państwa zezwoli Gminie m. Krakowa na dalsze pozostawienie i używanie znajdującej się na części nabyć się mającego przez Skarb Państwa gruntu — kazamaty, przeznaczonej na skład materjałów Bud. m. W razie gdyby Skarb Państwa potrzebował tej części gruntu, na której stoi kazamata, do efektywnej rozbudowy, wezwie Gminę m. Krakowa pisemnie do jej usunięcia, a Gmina m. Krakowa zobowiązuje się kazamatę tę rozebrać w terminie 4 miesięcy od daty zawiadomienia i usunąć cały uzyskany z niej materjał, pozostający własnością Gminy m. Krakowa.

II. *A)* Reasumuje się uchwałę Rady miejskiej z 14 maja 1908 i z 12 czerwca 1913 w przedmiocie otwarcia ulicy t. zw. Śniadeckich między ulicą Kopernika a Grzegórzecką oraz parcelacji położonych przy tej ulicy gruntów gminnych.

B) 1. Na cele rozbudowy klinik oraz zakładów lekarskich i szpitalnych Uniwersytetu Jagiell. sprzedać Skarbowi Państwa kompleks gruntów gminnych, wchodzących w skład realności lwh. 16 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. VI. Wesoła, a w szczególności parcele lk. 498/2, 500/2, 504, 505, 506/ i 507/2 o łącznej powierzchni około 28.091 metr. kwadr. czyli 7.809 sążni kw. po cenie 28.000 Mk. za jeden sążeń kw.

2. Skarb Państwa zobowiązuje się odstąpić bezpłatnie skrawki gruntu do linji regulacyjnej ulicy Grzegórzeckiej, zatwierdzonej uchwałą Rady miejskiej z dnia 12 czerwca 1913 oraz grunt potrzebny do regulacji ulicy św. Łazarza w myśl uchwały Rady miejskiej z dnia 14 marca 1895 r. jakoteż grunt potrzebny do regulacji Aleji Mickiewicza przy Zakładzie weterynarji.

3. Gmina m. Krakowa zastrzega, że sprzedany kompleks gruntów może być użyty jedynie i wyłącznie na cele rozbudowy klinik oraz zakładów lekarskich i szpitalnych Uniw. Jagiell., t. zn. że bez zgody Gminy m. Krakowa grunt ten nie może być użyty na żaden inny cel, ani też nikomu odstąpiony.

4. Skarb Państwa zobowiąże się do rozpoczęcia zamierzonych budowli na sprzedanym przez Gminę m. Krakowa kompleksie najpóźniej w terminie 3 lat, licząc od dnia zawarcia kontraktu. W razie nieprzewidzianych przeszkód możność przedłużenia tego terminu zastrzega się decyzji Rady miejskiej.

5. Warunki ustępem 3. i 4. niniejszej uchwały objęte mają charakter warunku rozwiązującego, t. zn., że w razie niedotrzymania któregokolwiek z nich, kupno się rozwiązuje, a grunt powraca temsamem na własność Gminy m. Krakowa, która w tym przypadku wraca Skarbowi Państwa otrzymaną cenę kupna bez procentu.

III. Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, należytość skarbową od przeniesienia własności, dalej koszta wydzielenia gruntu, jak i wogóle wszelkie z niniejszem przeniesieniem prawa własności połączone koszta poniesie kupujący Skarb Państwa.

IV. Do podpisania zawrzeć się mających ze Skarbem Państwa kontraktów upoważnia się obok pana Prezydenta miasta względnie tegoż zastępcy, radców miejskich pp. inż. Adelmana Aleksandra i inż. Władysława Turskiego względnie w razie przeszkody jednego z nich radców m. pp. Dr. Kuźniara Wiktora lub Dr. Merza Ludwika. (L. 4795/922 I. a).

W n i o s k i j e d n o m y ś l n i e w ś r ó d o k l a s k ó w u c h w a l o n o.

R. m. Dr. F i e r i c h imieniem Uniw. Jagiell. wygłosił następujące przemówienie:

Zanim rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego będzie mógł wyrazić wdzięczność imieniem Uniwersytetu Czcigodnym Panom na ręce Prezydjum miasta, niechaj mnie będzie wolno zabrać głos jako najstarszemu z pomiędzy byłych rektorów Uniwersytetu Jagiellońskiego, a równocześnie Radców miasta. Nasza jednomyślna uchwała ma znaczenie głębsze, niż pozornie sądzićby można: ma znaczenie dla nauki polskiej, dla kultury polskiej, a nadto nie jest pozbawioną znaczenia politycznego. Rozszerzenie terenów posiadłości Wszechnicy krakowskiej zapewnia jej rozwój na lat dziesiątki. Uchwała zapadła stanowić będzie ważną kartę w historji rozwoju Uniwersytetu Jagiellońskiego; zwłaszcza w chwili, gdy Uniwersytetowi krakowskiemu przypada w udziale nowe posłannictwo. Nie jest on tylko uniwersytetem lokalnym — krakowskim, lecz — rzec można — jest szkołą główną szkół głównych akademickich w Polsce. Zasila, wychowuje i kształci siły naukowe dla Wszechnic naszej Ojczyzny. Wszechnica krakowska, to nietylko Wszechnica dzielnicowa lecz Wszechnica wszechpolska. Zapewnienie rozwoju i kultury polskiej i w tem tkwi przedewszystkiem doniosłość powziętej uchwały. Jednomyślna uchwała nasza nie jest także pozbawioną znaczenia politycznego. Ważność i wybitna doniosłość sprawy będąca na porządku dziennym — rzec można — chwilowo zrównała programy partyjne, ich rozbieżność i odchylenie. Ta sama idea narodowa zespoliła nas w jednolitą organiczną całość, stwierdziła naszą dojrzałość polityczną, a nadto stwierdziła wspólność zasady czołowej wszystkich programów partyjnych. Jednomyślna uchwała może być przykładem dla miast naszej Ojczyzny i nie jest bez znaczenia dla naszego życia państwowego. Sojusz Krakowa z Wszechnicą Jagiellońską istniejący od przeszło 500 lat, oparty na wspólnem krzewieniu idei narodowej przez powziętą uchwałę się jeszcze pogłębił i oby trwał dziesiątki i setki lat. Kończąc tych słów kilka, niechaj mi będzie wolno wyrazić gorące pragnienie, aby Kraków, ta stolica duchowa Polski i Wszechnica Jagiellońska, ten najcenniejszy klejnot kultury polskiej, nieśli wysoko sztandar idei narodowej i kultury polskiej, przodując miastom naszej Ojczyzny, Wszechnicom polskim, niemniej naszemu życiu narodowemu i państwowemu.

II. Przejęcie na etat Państwa miejskiego Seminarjum gospodarstwa domowego.

Imieniem Sekcji II, III. i IV. wiceprez. miasta Rolle po dłuższem i treściwem uzasadnieniu przedstawia następujące wnioski:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta zgadza się na przejęcie z dniem 1 września 1922 r. przez Skarb Państwa na etat Państwowy istniejącego przy m. szkole gospodarstwa domowego, miejskiego Seminarjum gospodarczego pod warunkami wyszczególnionymi w załączonym projekcie umowy.

Do podpisania zawrzeć się mającej umowy ze Skarbem Państwa deleguje się obok p. Prezydenta miasta względnie jego Zastępcy pp. radców m. Dra Schneidra i Ign. Szulca a wrazie przeszkody którego z nich p. Dra Müllera Adama. (L. 6110/922 IV.)

(Sprawozdanie dołączono do protokołu).

Wnioski jednomyślnie uchwalono.

III. Zwolnienie ze służby dyrektorki miejsk. Seminarjum gospodarstwa domowego.

Imieniem Sekcji II, III. i IV. wiceprez. miasta Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zwalnia się z obowiązków służbowych dyrektorkę miejskiej szkoły gospodarstwa domowego p. Bolesławę Bieńkowską. (L. 3362/922 IV.)

Uchwalono.

IV. Kredyt dodatkowy na sporządzenie list sędziów przysięgłych.

Imieniem Sekcji II. i V. st. radca Mgtu Błotnicki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uchwala się kredyt dodatkowy do Dz. XIV. wyd. nadzwycz. p. 8 budżetu r. 1922 na koszta sporządzenia listy pierwotnej przysięgłych na rok 1923 w kwocie 122 000 mkp.

Uchwalono.

V. Przejęcie budynku Towarzystwa dobroczynności przy ulicy Koletek na cele m. Żłóbke.

Imieniem Sekcji skarbowej i szkolnej wiceprez. miasta inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Upoważnia się Prezydenta miasta do przejęcią w używanie od Towarzystwa Dobroczynności w Krakowie na pomieszczente m. Żłóbka — budynku jednopiętrowego przy ul. Koletek l. orj. 10 w Dz. VII. z otaczającem go podwórzem i częścią przylegającego ogrodu o szerokości 21·5 m. — pod następującemi warunkami:

1. Budynek powyższy przejmuje Gmina w używanie na lat 6 z obustronną możnością wypowiedzenia tego stosunku na 1 rok przed upływem sześciolecia. W razie niewypowiedzenia w tym terminie przedłuża się używanie budumku milcząco na dalszych lat sześć pod tymi samymi warunkami co poprzednio. Termin przejęcia oznaczy Prezydent miasta.

2. Tytułem odszkodowania Towarzystwu Dobroczynności będzie Gmina m. Krakowa ponosić koszta żywienia 80 osób, przynależnych do m. Krakowa, utrzymywanych przez Towarzystwo Dobroczynności, wypłacając kwartalnie z góry taką kwotę Towarzystwu Dobroczynności, jaką wypłaca m. Zakładom Dobroczynnym tytułem ryczałtu na żywność.

Nadto opłacać będzie Gmina m. Krakowa należytości:

a) za wywóz popiołu i nieczystości z budynku;

b) za czyszczenie dołu kloacznego w budynku;

c) za wodę zużytą w tym budynku z chwilą, gdy instalacja wodociągowa zostanie przeprowadzona;

d) należytości za czyszczenie kominów.

Koszta ubezpieczenia budynku od pożaru ponosi Towarzystwo Dobroczynności.

W końcu wypłaci Gmina m. Krakowa Towarzystwu Dobroczynności jednorazowo przy objęciu powyższego budynku kwotę 500.000 mk na cele Towarzystwa Dobroczynności.

3. Gminie m. Krakowa przysługuje prawo przeprowadzenia w tymże budynku wszelkich instalacji, adaptacji, przebudowy i nadbudowy.

II. Jednorazowy wydatek w kwocie 500.000 Mk pokryć w Dz. X. poz. 5, a koszta żywienia 80 ubogich Towarzystwa Dobroczynności pokrywać w połowie z Dz. X. poz. 5 lit. a, a w połowie Dz. X. poz. 12 lit. a, każdorazowego budżetu miejskiego.

III. Na przeprowadzenie adaptacyj w tym budynku wstawić do preliminarza budżetu na r. 1923 kwotę 20,000.000 Mk jako wydatek nadzwyczajny w Dz. X. (L. 8951/922 VI. a.)

VI. Zmiany nazw ulic w Krakowie.

Imieniem Sekcji ekonomicznej st. radca budownictwa m. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmienić dotychczasowe nazwy ulic według dołączonej do wniosków tabeli i propozycji Towarzystwa miłośników historji i zabytków Krakowa. (L. 1585/921 Bb)

(Projekt dołączono do protokołu).

Rm. Maywalt zaznaczył, że ul. Królewska na Nowej wsi znajduje się w opłakanym stanie. Brak drogi kołowej, czyni tę ulicę niemożliwą szczególnie w porze deszczowej do przebycia. Ulica ta jest główną ulicą łączącą miasto z ulicami Konarskiego i Urzędniczą, poczem zgłasza wniosek:

Wzywa się odnośną Sekcję względnie Komisję o przedłożenie przy najbliższej sposobności wniosków celem przemianowania nazwy ulicy Urzędniczej w Dz. XV. na odpowiedniejszą.

Rm. Potuczek wnosi, aby w uznaniu zasług ś. p. prezydenta m. Lea nazwać ulicę Starowiślną, ulicą Juljusza Lea.

Rm. Dr Rosenzweig zgłasza wniosek:

Ulicę Warszawską na pamiątkę wymarszu Legjonów przez tę ulicę do b. Kongresówki nazwać ulicą Józefa Piłsudskiego.

Rm. Muczkowski obstaje przy proponowanych przez Tow. miłośników historji i zabytków Krakowa nazwach ulic. Co do nazwania ulicy Warszawskiej ulicą J. Piłsudskiego zaznaczył mowca, że to jest ulica stara, znacząca trakt do Warszawy, a ulicą Piłsudskiego nazwać można ulicę Szlak, przy której mieszkał Naczelnik państwa.

Rm. Romanowski wnosi:

Ulicę Warszawską nazwać w Dz. V. ul. Warszawską, zaś w Dz. XVIII. Aleją Warszawską.

Rm. Adelmann wnosi:

Wzywa się Magistrat, by przeprowadził pertraktacje z Ministerstwem Sprawiedliwości celem przeniesienia sądu karnego i więzień ze Śródmieścia.

Rm. Dr Ferber stawia wniosek, by wszystkie zgłoszone poprawki jak również i całą sprawę zmiany nazw ulic odesłać do Sekcji ekonomicznej.

Rm. Jaroszewski uzasadniał wniosek rm. Rosenzweiga.

Wniosek Sekcji ekonomicznej na propozycję rm. Ferbera przekazano z powrotem Sekkcji I., jak również i inne wnioski poszczególnych radców miejskich.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie $8^1/_2$ wieczór.

Żałobne nadzwyczajne posiedzenie (140 w kad. XVII.) **z dnia 18 grudnia 1922 r.** z powodu tragicznie zmarłego Prezydenta Rzeczypospolitej ś. p. Gabrjela **Narutowicza.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m. Jan Kanty Federowicz.

Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
" " Inż. Karol Rolle.
" " Inż. Józef Sare.
" " Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych 79.

Początek posiedzenia o godzinie 1 w południe.

Przemówienie Prezydenta m. J. K. Federowicza.

Świetna Rado!
Szanowni Panowie!

Jesteśmy wszyscy pod przejmującem wrażeniem niebywałego w historji Narodu polskiego mordu, popełnionego na osobie Najwyższego Dostojnika Państwa.

Każdy obywatel Polski potępić musi ten haniebny czyn, będący zaprzeczeniem kultury w Narodzie, który oparty o demokratyczny ustrój konstytucyjny, uważać winien za swe przyrodzone prawo święty obowiązek; wolność osobistą, i bezwzględny szacunek dla prawa i jego wyrazicieli.

Specjalnie my, Polacy, musimy się smucić tą najświeższą hańbą, jaką się okrył nasz Naród przez wstrętny czyn zbrodniarza, bo wszakże od zamierzchłych czasów na żadnej karcie historji polskiej, przez jakiekolwiek ona przechodziła koleje — nie było tak haniebnego faktu.

Dziś natomiast, w najbardziej demokratycznem ustroju naszego społeczeństwa umożliwiającem pokojowe metody walk politycznych, musimy z ciężkiem sercem na karcie odrodzonej Polski u progu jej wskrzeszenia, krwawemi literami zanotować morderczy zamach na konstytucyjnego przedstawiciela Narodu.

Ten czyn zbrodniczy należy z całą bezwzględnością potępić i dać wyraz naszemu odruchowemu oburzeniu.

Zanim daną nam była sposobność, byśmy jako Rada miasta Krakowa mogli złożyć życzenia konstytucyjnie obranemu Prezydentowi Rzeczypospolitej, jesteśmy dziś zniewoleni w głębokim smutku wyrazić Rządowi polskiemu nasz głęboki żal z powodu tak tragicznej śmierci pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej oraz żywe współczucie dla rodziny Zmarłego.

Imieniem Prezydjum miasta wnoszę

Rada miasta uchwali:

1) Rada stoł. król. m. Krakowa daje wyraz jak najbardziej stanowczemu potępieniu winnych skrytobójczego mordu popełnionego na osobie konstytucyjnego pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej, ś. p. Gabrjela Narutowicza.

2) Rada stoł. król. m. Krakowa wyraża swój głęboki żal, wysyłając na ręce Marszałka Sejmu oraz Prezydenta Ministrów depeszę kondolencyjną.

3) Rada stoł. król. m. Krakowa składa kondolencję rodzinie Zmarłego Prezydenta.

4) Rada stoł. król. m. Krakowa bierze oficjalny udział w pogrzebie Prezydenta Rzeczypospolitej przez delegację, którą wyznaczy Prezydent miasta.

Rada miejska wysłuchała przemówienia Prezydenta m. stojąc.

Wnioski Prezydjum miasta jednomyślnie uchwalono.

Sekretarz odczytał pismo Wojewody krakowskiego, w którem zawiadamia o nabożeństwie żałobnem za duszę ś. p. Prezydenta Rzeczypospolitej, Gabrjela Narutowicza.

(Pismo dołączono do protokołu).

Przewodniczący na znak żałoby zamyka posiedzenie o godzinie 1 [illegible] po południu.

Posiedzenie tajne (59 w kad. XVII.) **z dnia 7 grudnia 1922 r.**

Prezenty na posady nauczycielskie.

1. W szkole im. św. Barbary nadała Rada m. p. Adamowi **Malarzowi.** (L. 5402/922 VI.).

2. W szkole im. Jana Kantego nadała Rada m. p. Franciszkowi **Chumie,** p. Józefowi **Horowskiemu,** p. Janowi **Buchale** i p. Franciszkowi **Polakowi.** (L. 5403/922 IV.).

3. W szkole VIII. im. św. Szczepana nadała Rada m. p. Kazimierzowi **Zimowskiemu.** (L. 5405/922 IV.).

4. W szkole IX. im. Konarskiego nadała Rada m. p. Bronisławie **Inglotowej.**

5. W szkole XVI. im. J. Śniadeckiego nadała Rada m. p Markusowi **Frenklowi.**

Nominacje.

Pan Wincenty **Czapla,** prowizor. strażak M. Straży pożarnej, na zasadzie § 89 Statutu m. mianowany z dniem 1 lipca 1922 r. strażakiem M. Straży pożarnej z płacą 4 stopnia płacy. (L prez. 2037/922).

Pan Józef **Sabaka**, prow. strażak M. Straży pożarnej, na zasadzie § 89 Statutu m. mianowany z dniem 7 czerwca 1922 r. szoferem M Straży pożarnej z płacą 7 stopnia. (L. 1919/922).

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Komisja gazowo-elektryczna.

Dnia 20 grudnia 1922 r. odbyło się posiedzenie Komisji gazowo-elektrycznej pod przewodnictwem Pana Prezydenta Federowicza.

Wskutek 33% zwyżki ceny węgla gazowego od 1 grudnia 1922 r., dalej znacznego podwyższenia kosztów robocizny, podwyższenia przewoźnego dla węgla itp. Komisja zmuszoną była podnieść cenę gazu od odczytów grudniowych na **600 Mr. — za 1 m³** dla gospodarstw. domowych.

Następnie obradowała Komisja nad wprowadzeniem w życie komisji oszczędnościowej i uchwaliła wysłuchać opinji fachowych expertów, zdążających do potanienia produkcji gazu.

W dalszym ciągu przyjęła Komisja zamknięcie rachunkowe Elektrowni miejskiej za rok 1921 i uchwaliła Dyrekcji Elektrowni absolutorjum.

Połączone Sekcje skarbowa i dobroczynna.

W dniu 1 grudnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Rollego posiedzenie połączonych Sekcyj II. V. i VI. Na posiedzeniu Sekcji V. załatwiono szereg spraw przyjęcia do Gminy. Na posiedzeniu zaś Sekcji II. i VI. uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie najmu od Towarzystwa Dobroczynności w Krakowie budynku jednopiętrowego przy ul. Kolletek l. 10 w Dz. VII., na pomieszczenie M. Żłóbka.

Komisja administracyjna.

W dniu 16 grudnia b. r. odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przewodnictwem Prezydenta Federowicza. Na posiedzeniu rozpatrywano i uchwalono cały szereg wniosków, przedłożonych przez naczelnika Administracji akcyzy Dra Zawadzkiego, związanych z administracją rzeźni, targowicy i podatków konsumcyjnych.

Komisja dla przemysłów koncesjonowanych.

W dniu 15 grudnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dr. Wielgusa posiedzenie Komisji dla przemysłów koncesjonowanych. Komisja wydała opinje co do szeregu wniesionych podań o udzielenie koncesyj przemysłowych.

Połączone Sekcje ekonom. z prawniczą.

Dnia 12 grudnia br. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza posiedzenie połączonych Sekcji I. i III. w sprawie nowego uregulowania godzin otwierania i zamykania sklepów i zakładów handlowych. Odnośne wnioski będą przedłożone na najbliższem posiedzeniu Rady miejskiej.

Komisja wodociągowa.

Komisja wodociągowa w dniu 4 grudnia br. uchwaliła wywłaszczenie gruntów pod wodociąg zwierzyniecki i ustaliła na rok 1923 taryfę opłat wodociągowych.

Połączone Sekcje skarbowa, prawnicza, szkolna i dobroczynna.

W dniu 1 grudnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta Rollego posiedzenie połączonych Sekcji II, III, IV, V i IV Rady miejskiej, na którem załatwiono sprawę przejęcia przez Rząd szkoły gospodarstwa domowego, najmu budynku przy ulicy Koletek L. 10 od Towarzystwa Dobroczynności na pomieszczenie Miejskiego Żłóbka oraz załatwiono szereg przyjęć do gminy.

Połączone Sekcje akonom. i skarbowe i Komisje podgórska z ceramiczną.

W dniu 6 grudnia 1922 r. pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Sarego odbyło się posiedzenie połączonych Sekcji ekonomicznej i skarbowej wspólnie z Komisją podgórską i Komisją ceramiczną, na którem uchwalono przedstawić Radzie miasta wnioski na podwyższenie relutum na obuwie dla służby miejskiej, na ustanowienie ulicznych stanowisk szafkowych dla inwalidów wojennych, na sprzedaż dzienników i wyrobów tytoniowych — zatwierdzono zmianę linji budowlanej dla południowej i zachodniej strony skwery przy ul. Dąbrowskiego w Podgórzu, oraz linję regulacyjną ul. Zamojskiego naprzeciw kościoła OO. Redemptorystów i plan regulacyjny przedłużenia ul. Głębokiej w Dz. XXII. wzdłuż starego cmentarza. Następnie uchwalono nabycie gruntów pod projektowaną ulicę zamkniętą w Podgórzu, oraz linję regulacyjną dla części ul. Wrocławskiej na Krowodrzy. Wkońcu przyznano kilka kredytów dodatkowych.

Komisja gruntowa.

Dnia 21 grudnia 1922 r. pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Sarego odbyło się posiedzenie Komisji gruntowej, na którem uchwalono ustanowić na rzecz Uniwersytetu ludowego im. Adama Mickiewicza prawo budowli na gruncie m. w Dz. XXII. Półwsie Zwierzynieckie przy ul. Słonecznej, oraz prawo budowli na rzecz Spółdzielni mieszkaniowej przy ul. Jabłonowskich — uchwalono sprzedać dwie parcele na gruntach pofortecznych za ulicą Karmelicką.

Co do pozostałych parcel uchwalono rozpisać licytację publiczną.

Wkońcu przeznaczono jedną z parcel na gruntach pofortecznych za ulicą Długą pod budowę domu miejskiego mieszkaniowego.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.